

lille Vits fra min Side op til et Omfang, den aldeles ikke havde, og alle ville forstaa, at den Tale for Brændevinen, som jeg skulde have paastaet, at Ministeren havde holdt, kun eksisterer i hans egen Fantasi. Jeg har, som sagt, hentydet til en Meddelelse i et Venstreblad, og den ærede Minister har ikke her i Dag afkræftet, at denne Meddelelse var rigtig.

Saa kom den højtærede Minister ind paa Murer Jensen, og han var meget rystet over mit Foredrag, hvori der skulde findes lumske Hentydninger til en eller anden Bladnotits. Jeg aner ikke, hvad den højtærede Justitsminister der sigter til. Hvad jeg har sagt, og som findes i Rigsdagstidende, er den soleklare Kendsgerning, at det er ganske utilstedeligt af en Justitsminister at omtale en navngiven Borger her i Landet paa en saa overlegen og haanlig Maade, som den højtærede Justitsminister gjorde forleden Dag — denne Murer, som ikke befinder sig i nogen anden Situation, og i hvis Liv der ikke er en Smule mere Forbindelse med Mudder og Muddergroft, end der er i mangfoldige andre Medborgeres Liv. Han befinder sig i samme Situation, som alle, selv de højest stillede i Samfundet, kunne komme i, hvad Dag det skal være. Og saa siger jeg, at man ikke har Lov til at omtale en Mand, fordi han er Murersvend, Arbejder, i en mere haanlig Tone, end man vilde give os andre Ret til at omtale de mest højtstaaende Mænd i vort Samfund. Den højtærede Minister maa vide, at f. Eks. Frederik den Syvende var to Gange fraskilt og blev derefter viet af Sjællands Biskop, Kirkens Primas, til en Kvinde, som han utvivlsomt tidligere havde staaet i Forhold til. Og ved at gennemgaa den oldenborgske Kongerække vil man finde mangfoldige af saadanne Tilfælde. Man har da ikke Lov til at omtale en Mand, fordi han kun er Murersvend, Arbejder, i saadanne Ord; man har ikke Lov til at sætte en saadan Mand og hans forlovede i Forbindelse med Muddergroften og sige, at derfra ere de komne, og dertil skulle de vende tilbage. Det er Ministeren, som har begaaet et Overgreb, og mit Svar er et fuldkommen berettiget Svar derpaa.

Den højtærede Minister talte om, at det var Murerens Venner, der havde skadet og blameret ham, han skulde ikke være gaaet til „Social-Demokraten“ og have modtaget Raad derfra; det var Justitsministeren, som havde overøst ham med Velgerninger. Hvad er det dog for en Fremstilling af hele denne jævne og

klare Sag? At Mureren er kommen til „Social-Demokraten“ for at faa Raad, kommer aldeles ikke Sagen ved. Der er saa mange, som komme til „Social-Demokraten“ for at faa Raad, naar de ere i Betryk og ikke kunne klare sig. Alma Bondesen gik ogsaa til „Social-Demokraten“, hun fik Oprensning, og det havde hun neppe faaet, hvis hun var gaaet til den Lejr, som hun nærmest tilhørte, nemlig Indre Mission. Men hun gik til „Social-Demokraten“, fordi hun vidste, at den socialdemokratiske Presse er de undertrykte og forurettedes Talsmand i højere Grad mange Gange, end de Autoriteter i Samfundet, som have den Pligt at være det. Men hvad kommer det Sagen ved, hvorhen Mureren gaar for at finde Raad og Vejledning? Han er en Borger, som af Justitsministeren har faaet en Skilsmisse- og en Ægteskabsbevilling. I denne Bevilling skriver selve Kongen egenhændig, at ingen maa gøre Hinder derimod. Murer Jensen forlanger sin Ret og kun sin Ret. Den højtærede Minister talte om, at han havde givet ham gode Raad. Ja, men han har ikke forlangt gode Raad af Ministeren, han har forlangt sin Ret og ikke andet end sin Ret, det er det hele, han har forlangt. Og saa taler man i en saadan Tone om en saadan Borger og sætter ham i Forbindelse med en Muddergroft, en Borger, der kun har forlangt sin Ret over for en opsætsig Embedsmand.

Den højtærede Justitsminister sagde, at han ikke havde talt om Herredsfogederne, saaledes som „Social-Demokraten“ skrev forleden Dag. Jeg skal sige, hvad den højtærede Justitsminister har sagt. Han sagde i Efteraaret 1901 til det daværende ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke), da der var Tale om Sløseri fra Embedsmænds Side — det findes Sp. 700 i Rigsdagstidende —: „Den Tid, da en Borgmester kunde sidde i sit Borgmesterskab som en lille Konge, uden at den paagældende Minister vilde eller turde sige sin Mening, den er forbi, det maa det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds vide; den er forbi, uigenkaldelig forbi“. De Ord kunde ikke opfattes anderledes end saaledes, at nu, da vi havde faaet et Venstreministerium, var den Tid forbi, da Embedsmænd kunde sidde og spille Smaakonger, uden at de overordnede Autoriteter traadte til. Men hvad andet er det, Murer Jensen paa Nørrebro klager over, end at der sidder en Sognepræst, som har villet spille ikke Smaakonge, men Smaapave,